

ikke offentlig tilgængelig, og aktionærernes navn noteres kun, hvis selskabets aktier er navneaktier. Lignende regler findes for anpartsselskaber i anpartsselskabslovens §§ 16-17, idet anpartshaverfortegnelsen dog er offentlig tilgængelig, hvis selskabets anpartskapital er 500.000 kr. eller derover. For navneaktier udstedt gennem Værdipapircentralen skal der i henhold til værdipapirhandelslovens § 23 a meddeles Værdipapircentralen oplysninger om aktionærernes navn og adresse.

Der er endvidere i særlovgivningen visse bestemmelser om offentliggørelse af oplysninger om såkaldte storaktionærer, hvorved forstås aktionærer, der besidder aktier, som udgør mindst 5 % af aktiekapitalen, eller som repræsenterer mindst 5 % af stemmeretten.

Udvalget finder, at oplysninger om ejerandele er centrale regler, der er væsentlige for kontrol og kriminalitetsbekæmpelse. Oplysninger om ejerforhold kan eksempelvis være afgørende ved vurderingen af, om der skal udbetales offentlige midler (f.eks. tilskud eller negativ moms) til et selskab, eller om der skal stilles garantier for selskabet. Hertil kommer, at manglende oplysninger om ejerforholdene kan medføre betydelige bevisvanskeligheder i forbindelse med placeringen af ansvar for selskabskriminalitet.

På den baggrund foreslår udvalget, at straffelovens § 296, der i dag kun finder anvendelse, hvis der gives urigtige eller vildledende oplysninger om ejerandele, skal udvides til at omfatte alle grove overtrædelser af særlovgivningens bestemmelser vedrørende oplysninger om ejerandele.

Efter aktieselskabslovens § 69 a er bestyrelsen forpligtet til at foranledige, at der afholdes generalforsamling inden 6 måneder efter, at det konstateres, at halvdelen af selskabets aktiekapital er tabt. Efter anpartsselskabslovens § 52 skal selskabets øverste ledelse over for anpartshaverne redegøre for selskabets økonomiske stilling senest 6 måneder efter, at selskabet har tabt 40 % af anpartskapitalen. Overtrædelse af disse bestemmelser straffes med bøde, jf. aktieselskabslovens § 161 og anpartsselskabslovens § 80.

Udvalget anfører, at der er væsentligt, at disse pligter til at reagere i kapitaltabssituationer overholdes. Udvalget har overvejet, om disse pligter er tilstrækkelig sanktioneret i kraft af straffebestemmelserne i særlovgivningen, eller om overtrædelser heraf bør kunne straffes efter straffeloven, idet det bemærkes, at der ikke i udvalget er kendskab til sager i retspraksis vedrørende straf for overtrædelse af særlovsbestemmelserne om kapitaltab.

Udvalget finder, at straffelovens § 296 bør være en overbygningsbestemmelse på alle kapitalbeskyttel-

sesregler, uanset om der for nogle af reglerne vedkommende kun sjældent vil være behov for en sådan overbygningsbestemmelse. For kapitaltabsreglernes vedkommende vil der navnlig ved gentagne overtrædelser eller flere samtidige overtrædelser være grundlag for at henføre forholdet til overbygningsbestemmelsen.

Udvalget har overvejet, hvilken strafferamme der bør gælde for overtrædelser af den foreslåede § 296.

Udvalget bemærker, at de overtrædelser, der er omhandlet af udvalgets forslag til § 296, ofte vil dække over eller være forberedelser til anden kriminalitet. Udvalget finder, at grove overtrædelser af disse regler, der har til formål at forhindre misbrug af selskabsstrukturer, bør være undergivet en effektiv og fremskudt strafferetlig beskyttelse. Udvalget har i den forbindelse overvejet, om det nuværende strafmaksimum på bøde eller fængsel indtil 1 år er tilstrækkeligt.

Udvalget bemærker indledningsvis, at et højere strafmaksimum vil give en bedre strafferetlig beskyttelse af selskabssystemet, også selv om det må formodes konkret at være en absolut undtagelse, at en overtrædelse af den foreslåede § 296 vil føre til langvarig fængselsstraf. Langvarig fængselsstraf vil efter udvalgets opfattelse formentlig kun kunne komme på tale i tilfælde, hvor der foreligger omfattende misbrug af et professionelt tilsnit, herunder eventuelt i relation til mange selskaber.

Udvalget henviser til, at Justitsministeriets udvalg om bekæmpelse af økonomisk kriminalitet i betænkning nr. 1066/1986 foreslog, at både overtrædelser af straffelovens § 296 og af § 302 burde straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder. Straffelovrådet afgav den 21. april 1986 en udtalelse om betænkningen, hvori rådet bl.a. anførte, at en strafferamme på bøde eller fængsel indtil 1 år fandtes tilstrækkelig.

Udvalget bemærker, at der ikke foreligger oplysninger for udvalget, som giver grundlag for at antage, at den nuværende strafferamme i § 296 på fængsel indtil 1 år er utilstrækkelig. Udvalget finder imidlertid af principielle grunde anledning til at tilslutte sig det tidligere forslag om et strafmaksimum på fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Udvalget foreslår endvidere, at den nuværende hjemmel til efter straffelovens § 296, stk. 2, at straffe overtrædelser, der er begået ved grov uagtsomhed, bør opretholdes. Udvalget foreslår imidlertid, at stk. 2 udvides til at finde anvendelse på alle groft uagtsomme overtrædelser af bestemmelserne i stk. 1 og ikke som i dag kun ved urigtige eller vildledende oplysninger om selskabsforhold mv. (den nuværende § 296, stk. 1, nr. 2) og overtrædelse af selskabslovgivningens be-